

1. Een nieuwe invalshoek

Het boek Openbaring kun je op verschillende manieren lezen. Je kunt het zien als één opsomming van wat God in de geschiedenis doet of zal gaan doen. Door heel Openbaring heen is dan je vraag: 'Waar in dit hele verhaal bevinden we ons nu? En wat gaat er komen? Wat zal er gaan gebeuren?'

Aan die uitleg van het boek Openbaring zitten veel haken en ogen. Ik denk dat die uitleg aan het boek geen recht doet. Het lijkt mij – maar ik geef meteen toe: Openbaring is geen eenvoudig boek – het lijkt mij dat in het boek Openbaring steeds dezelfde gebeurtenissen en dezelfde perioden in de geschiedenis worden belicht vanuit een andere invalshoek. Zoals je bijvoorbeeld de Tweede Wereldoorlog kunt beschrijven door alle veldslagen op te sommen, maar ook door de geschiedenis te schetsen van een Joodse familie, of van een gewoon Nederlands gezin. Elke keer wordt er meer duidelijk over die Tweede Wereldoorlog, doordat je weer een andere invalshoek kiest. In Openbaring 12 begint een nieuw gedeelte, met een nieuwe invalshoek. Het gedeelte hiervoor, over de zeven zegels en de zeven bazuinen, heeft vooral laten zien hoe God regeert, en hoe Hij ook Zijn oordeel over de wereld laat gaan, maar hoe Hij ook, tegelijkertijd, Zijn eigen volk beschermt.

2. De vrouw, Gods volk, staat voor God centraal!

In dit nieuwe gedeelte, vanaf hoofdstuk 12, wordt een andere kant van de geschiedenis duidelijk. En dat is met name de kant van de strijd, de strijd tussen God en de satan. Johannes, de leerling van Jezus, inmiddels al oud, over de negentig, krijgt opnieuw een visioen. Hij ziet (vers 1) 'een vrouw, met de zon bekleed, met de maan onder haar voeten en een krans van twaalf sterren op haar hoofd.' Wie is die vrouw? Nou, wie die vrouw is, dat wordt al snel duidelijk. Want deze vrouw is in barensoed. Er wordt een Kind geboren, een 'mannelijk wezen', staat er in vers 5, 'dat alle heidenen zal hoeden met een ijzeren staf.' Het Kind van deze vrouw groeit dus op en wordt een herder. Een herder met een ijzeren staf. Hij zal alle 'heidenen' hoeden, dat wil zeggen: 'alle volken'. Hij is een herder voor de volken. Maar hij heeft geen houten staf, maar een ijzeren staf. Dat wil zeggen: Hij is een machtige herder, met Hem valt niet te spotten! Elke vijand die Zijn kudde aanvalt, krijgt te maken met Zijn ijzeren staf!

U voelt wel aan: dat Kind, dat geboren wordt, dat is Jezus Christus, de goede Herder voor alle volken. En wie is dan de vrouw? Is het Maria? Dat zou je op het eerste gezicht kunnen denken, maar in het verband van het hoofdstuk wordt het duidelijk dat het hier gaat over bredere verbanden. Het gaat hier over de wereldgeschiedenis! Die vrouw is niet alleen Maria, die vrouw is het héle volk van God. Zij is het volk Israël, waaruit de Messias geboren is. Maar die vrouw staat ook voor alle mensen uit alle volken die bij Israël mogen horen, mensen die door het geloof in Jezus ingelijfd zijn in het volk Israël. De vrouw is het volk van God, uit het Oude en uit het Nieuwe Testament. Dat blijkt ook wel uit die twaalf sterren, die zij in een krans om

haar hoofd heeft. Het volk van God wordt altijd in verband gebracht met dat getal twaalf: Israël bestond uit twaalf stammen, en de christelijke gemeente is begonnen met twaalf apostelen.

God is voor ons een schuilplaats
Sculptuur van Herman Amelink op de cover van het boekje 'Horen, zien en groeien' van Alie van Dalen

U moet zich dat eens even voorstellen: zo'n vrouw, die bekleed is met de zon! De zon is als het ware haar jurk. En ze heeft de maan onder haar voeten, ze staat boven de maan. En de sterren zijn om haar heen gegroepeerd. Deze vrouw vormt het middelpunt van de kosmos, het centrum van het universum. Dit is dus de manier waarop de HERE Zijn volk ziet! Zó ziet God u en mij, zo ziet Hij ons! In die hele schepping, in die hele kosmos, draait het God om ons! Is dat nou niet een enorm wonder? Ook al zijn wij maar nietige mensjes, die wonen op een planeet, niet meer dan een speldenknop

in de oneindige grootheid van het heelal, in Gods ogen draait alles om ons! Dat tekent Zijn enorme liefde, Zijn zorg voor ons, Zijn betrokkenheid bij ons leven.

3. De draak haat het Kind, is er bang van!

De vrouw bevat van een Kind. Maar nog vóórdat het Kind geboren is, ligt er al een draak op de loer, om dat Kind te verslinden. Natuurlijk voelt u ook wel aan wie die draak is: dat is de duivel. Hij is rossig, roodachtig. Rood is de kleur van het bloed, deze draak is een bloeddorstig beest. Hij heeft zeven koppen, staat er, en tien horens. Zeven koppen, dat wil zeggen: hij laat elke keer een ander gezicht zien. In de loop van de geschiedenis steekt die draak elke keer weer een andere kop omhoog: de Egyptische Farao, Haman, Hitler... En op elke kop draagt dat beest ook nog een kroon: altijd *lijkt* die draak de grote overwinnaar. Hij heeft tien horens. Een horen is een teken van macht. Dat beest, dat imponeert de hele wereld. Je zou zeggen: 'Die draak, die móét wel overwinnen!' En inderdaad: met zijn staart sleept hij een derde van de sterren van de hemel mee en werpt die op de aarde. Hij hééft veel macht! Ontzettend veel! De duivel was oorspronkelijk een engel. Die engel kwam in opstand tegen God, en hij sleepte een groot deel van de engelen met zich mee. Die engelen zijn daardoor demonen geworden, boze geesten. Vers 4 zou daar weleens over kunnen gaan, als verteld wordt over die staart waarmee de draak eenderde van de sterren meesleept en op aarde werpt.

Waarom wil de draak niet dat het Kind wordt geboren? Nou, de duivel weet al héél lang dat Jezus hem zal gaan overwinnen. Dat staat al in Genesis 3: 15. Als de eerste mensen, Adam en Eva, gezondigd hebben door te luisteren naar de duivel, naar de slang en door te eten van de verboden vrucht, dan zegt God tegen de slang: 'Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad. Dit zal u de kop vermorzelen, en gij zult het de hiel vermorzelen.' De duivel weet het al vanaf het begin: de vrouw zal een Kind krijgen, dat zijn kop zal vermorzelen! Ja, hij zal dat Kind wel de hiel vermorzelen, maar dat Kind zal hem, de satan, de nekslag toebrengen. Geen wonder dat die draak op de loer ligt: 'Dat Kind moet Ik hebben! Ik zal het vernietigen!'

Hoe heeft de duivel dat geprobeerd? Nou, eerst heeft hij geprobeerd om het hele volk Israël uit te roeien, want ja,

dan kon dat Kind niet geboren worden. De Farao in Egypte liet alle Israëlitische jongetjes in de Nijl gooien. Later was het Haman, die alle Joden wilde laten vermoorden. En toen het Kind eenmaal geboren was, toen deed koning Herodes een poging: hij móést en zou dat Kind vermoorden! En de duivel is verder gegaan. Hij rustte niet totdat Jezus uiteindelijk aan het kruis hing. 'Ziezo, éíndelijk', dacht de draak. Maar wat bleek? Op de derde dag was het graf leeg! De satan, die dácht een grootse overwinning geboekt te hebben, bleek een enorme nederlaag te hebben geleden! De dood van Jezus was niet Zijn einde, maar die dood paste in het plan van God. Door Jezus' kruisdood kwam er verlossing voor miljoenen mensen! En Jezus stond op! Hij leeft! En Hij is naar de hemel gevaren. Dat hele leven van de Here Jezus op aarde, tot en met Zijn hemelvaart, dat staat hier samengevat in één enkel zinnenstuk, vers 5: 'Haar Kind werd plotseling weggevoerd naar God en Zijn troon.'

U voelt wel aan: dat moet tot een enorme woede-uitbarsting leiden bij die draak! De duivel is zwaar gefrustreerd! En op wie wil hij nu zijn woede koelen? Op die vrouw! Het volk van God. We zien het, de eeuwen door, sinds de hemelvaart. Zowel Joden als christenen zijn alle eeuwen door vervolgd, vernederd, gemarteld, vermoord...

4. God zorgt goed voor Zijn kinderen!

Maar dan vers 6: 'En de vrouw vluchtte naar de woestijn, waar zij een plaats heeft, door God bereid, opdat zij daar twaalfhonderd zestig dagen onderhouden zou worden.' 1260 dagen, dat is in bijbelse taal hetzelfde als 42 maanden, dat is een periode van 3,5 jaar. Die periode komen we vaker tegen in het boek Openbaring, en ook in het boek Daniël: 'een tijd, tijden en een halve tijd.' Wat betekent dat? 3,5 is de helft van 7, de helft van de volheid. God laat Zijn volk niet de volle periode op de vlucht zijn. De HERE stelt er paal en perk aan: als de helft van de totale periode om is, vindt God het genoeg. Wij weten niet wat die totale periode is. Maar in dit bijbelgedeelte komt God bij ons, Hij komt als het ware bij ons zitten, en Hij zegt: 'Mijn kinderen, als jullie het moeilijk hebben in deze wereld, als er zoveel is waardoor het leven tegenzit, als je het zwaar hebt om stand te houden in je geloof... het is maar een tijd. Ik heb het de helft ingekort. En in die periode waarin de draak staat te briesen heb ik een plaats voor jou, Mijn kind. Ik heb een plaats voor jullie, Mijn volk. Ik heb een plaats bereid, een plaats klaargemaakt, in de woestijn.'

We hoorden het aan het begin van de dienst: ook Elia kreeg van God een schuilplaats in de woestijn. Luxe, die is daar niet. Overvloed ook niet. Dit leven voelt vaak aan als een woestijn. Maar in die woestijn geeft God precies wat je

nodig hebt. Elia kreeg brood en vlees, God stuurde raven om hem eten te brengen. Eerder kregen de Israëlieten in de woestijn het manna, brood uit de hemel. God weet precies wat je nodig hebt.

Dat geldt ook vandaag. God geeft ons brood en wijn, de tekenen van Jezus' lichaam en bloed. Omdat Hij Zichzelf gaf, mogen wij erbij horen, bij dat volk van God, en mogen ook wij veilig zijn in de schuilplaats van God. Jezus gaf alles om ons veiligheid te geven. Dat is wat we mogen vieren aan het Heilig Avondmaal. Veiligheid. Een schuilplaats waar God Zelf voor ons zorgt.

5. God beschut ons ten koste van Zichzelf

In het hindoeïsme is een oud verhaal, een mythe. Over oud-India heerste een koning, Sibi Chakravathi. Op een dag vloog er een duif zijn paleis binnen. De duif werd achternagezeten door een havik. De koning bood de duif een schuilplaats aan, maar de havik protesteerde. Hij zei: 'Sire, u bent niet rechtvaardig! De Schepper heeft bepaald dat een duif een prooi is voor een havik. Hoe moet ik als havik anders aan mijn eten komen? U moet recht doen!' 'Zo', zei de koning, 'en als ik recht wil doen, wat moet er dan gebeuren?'

De havik zei: 'Dan moet u de duif aan mij geven, óf u moet zorgen voor ander vlees, net zo veel als van de duif.'

De koning liet een weegschaal komen. In de ene schaal van de weegschaal moest de duif gaan zitten. Toen liet de koning een dienaar komen met een mes, en hij gaf opdracht om van zijn eigen koninklijke lichaam zoveel vlees af te snijden en in de schaal te leggen, tot de weegschaal in

evenwicht zou zijn. Dat vlees, zijn eigen vlees, gaf hij aan de havik. De koning gaf een schuilplaats aan de duif, ten koste van zichzelf.

Vandaag eten wij van het brood en drinken van de wijn. God geeft ons een schuilplaats tegen de boze. Al kan de satan nóg zo tekeer gaan, als kan hij zélfs ons lichaam doden, onze ziel is veilig en geborgen bij de grootste Koning die er is, de Heer van het heelal, onze Heiland. Het kostte Hem alles, maar Hij deed het, voor ons. Een schuilplaats in de woestijn. Gemeente, vertrouw op Jezus Christus! Door Hem zijn wij veilig in de hoede van God. Amen.